វគ្គទី៣
អាពាហ៍ពិពាហ៍ចៃដន្យ

ថ្ងៃ ១៩ មករា ២០០៦ ដដែល

ក្បែរជើងភ្នំព្រះនេត្រព្រះ...

លុះប្រទះក្មេងឃ្វាលគោមួយរូបនៅឯវាលស្រែមួយ នាងចាន់ក៏សួរ :

- អាព្រីង! ឯងមានឃើញអាត្នោតនិងអាដូងទេ?
- បាទ ឃើញ! តែវាទៅផ្ទះវិញបាត់ទៅហើយ ។ ឮថា វាបានយកឥវ៉ាន់គេចែកនៅខ្ទមយាយភួងទៅទុកនៅផ្ទះ ។

ឮដូច្នោះ ចាន់ក៏ចាប់ដៃនាយខេរិនអូសរឹងបំរុងបន្តដំណើរទៅទៀត ស្រាប់តែក្មេងឃ្វាលគោនោះក្រលេកឃើញទាន់ ក៏ស្រែកសួរពីក្រោយថា :

- បងចាន់! បានប្ដីពីអង្កាល់បានជាមិនឮហៅម៉ែពុកទៅស៊ីការ?

ចាន់ឮហើយភ្ញាក់ព្រើត បែរមើលមុខខេរិនហើយក៏រលាស់ដៃយ៉ាងរហ័ស រួចក៏ឆ្លើយរឹងថា :

- និយាយតែផ្ដាសុ! តិចដង្កូវចោះធ្មេញឯងអស់រលីងទៅ!

ថាផង ចាន់ទំលាក់កន្ទុយភ្នែកបែរមើលទៅខេរិន ដែលកំពុងតែសំលឹងមុខនាង ធ្វើឱ្យនារីយើងនឹកខ្មាសខេរិនឡើងក្ដៅមុខភាយតែម្ដង ។ មាណវីក៏ទាញក្រមាយកមកបាំងស្ទើរតែជិតមុខអស់ សល់តែគ្រាប់ភ្នែក ហើយក៏និយាយបន្ទប់ថា :

- អ្នកនៅឈរទ្រឹងដល់ណាទៀត មិនចង់ទៅតាមរកខ្មែយទាំងនោះទេហ៍?

ខេរិនហាក់ដូចជារំភើបចិត្តញាប់ញ័រក្នុងឱ្យរាយ៉ាងណាមិនដឹងទេ តាំងពីនាយបានពើបប្រទះស្រីក្មេងមួយរូបនេះមក ។ នាយមិនដែលមានអារម្មណ៍យ៉ាងនេះពីមុនមកទេ សូម្បីជាមួយផល្លីនជាសង្សារ ។ ឮចាន់ស្រដីដូច្នោះ មាណពក៏បោះជំហានតាមក្រោយនាងក្រមុំយើងយ៉ាងលឿន ទំនងខ្លាចក្រែងនាងដើរចោលបាត់ នោះជីវិតនាយច្បាស់ជាយ៉ាប់ធំហើយ មិនដឹងថាទៅពឹងនរណាអោយជួយទេ ។ មកដល់ផ្ទះឈើកំពុកមួយខ្នង សង់កណ្ដាលវាលស្រែដោយមានបឹងព្រលិតតូចមួយនៅក្បែរ នាងចាន់ក៏ដើរចូលទៅហើយកូកហៅខ្លាំងៗថា :

- អាដូង! អាត្នោត! នៅផ្ទះទេហ៍?
- ថីក៏មិននៅ! បងចាន់មានការអីហ្អែស?

ក្មេងប្រុសម្នាក់ស្ទុះចេញមក ។ ពេលនោះ ខេរិនចំណាំបានថា នោះគឺជាក្មេងម្នាក់ដែលនាយជួបកាលពីព្រឹកមិញ ។ នាងចាន់ឃើញហើយក៏សួរ :

- អាដូង! ព្រឹកមិញ ឯងមានបានទទួលខ្មែយចាស់ៗពីខ្ទមយាយភួងទេ?

នាយដូងសំលឹងមុខខេរិន រួចហើយក៏តបវិញថា :

- តែខ្ញុំមិនបានលួចទេ... គឺពូខាងនេះ គាត់អោយខ្ញុំតើហ៍!

- អឺ! បងដឹងហើយថាឯងជាក្មេងល្អមិនបានលួចទេ ប៉ុន្តែតើឯងទទួលមកប៉ុន្មាន ឱ្យបងសុំទិញវិញបានទេហ៎?

- យកមកតែមួយទេបង!... តែបងចាន់មិនបាច់ទិញទេ បើបងចង់បានចាំពីរបីថ្ងៃទៀត ខ្ញុំយកទៅអោយបង ។

- ហ្អាក?ម៉េចអញ្ចឹង?

- ព្រោះអីម៉ែគាត់បានយកខ្ចៅយទុកកល់ធ្វើកែបអង្គុយ ជិះរ៉ឺម៉កទ្រុងដឹកមាន់ទៅលក់នៅឯភ្នំពេញជាមួយពុកខ្ញុំ ។គាត់ទើបចេញដំណើរទៅប្រហែលជាងមួយម៉ោងមុននេះឯង ។

- ស្រេចហើយ! (នាងចាន់លាន់មាត់)

ខេវិនយកដៃកេះចាន់ហើយនិយាយថា :

- បើដូច្នេះ យើងទៅតាមរកខ្ចៅយបីដែលនៅសល់នោះវិញសិនទៅ ។

ចាន់ព្វហើយ ក៏បែរសួរនាយដួង :

- អញ្ចឹង អាអូនឯងមានដឹងថា ខ្ចៅយចាស់បីទៀតនៅឯណាទេ?

- ចឹក៏មិនដឹង! អាសំវាយក៏មួយ អាង៉ែតយក៏មួយ ហើយអាកណ្តូបយក៏មួយ ។ បងតាមទៅយកពីវាទៅ ។ បើខ្ញុំបានជួបវា ចាំខ្ញុំប្រាប់អោយវាយកទៅសងបងវិញណា ។

- អឺ! អរគុណហើយណាអាដួង ។

ថាហើយ នាងចាន់ទះស្មានាយដួងហើយក៏នាំខេវិនត្រលប់ទៅវិញ ។ នាយដួងយកដៃច្រត់ចង្កេះ មើលតាមអ្នកទាំងពីររួចលាន់មាត់ថា :

- ចេះមានដែរ ដែលមនុស្សចាស់អោយតវ៉ាន់ក្មេងហើយតាមសុំទារយកទៅវិញ ! គួរអោយចំលែកមែន! ធ្វើយ៉ាងនេះមិនខ្លាចពកកទេឬអីហ្ន៎?

នាយដួងយកដៃអេះក្បាលហើយដើរចូលទៅក្នុងផ្ទះវិញ ។

តាមផ្លូវ ខេវិនសួរនាងចាន់ថា :

- នាងស្គាល់ក្មេងនោះទាំងអស់មែនទេហ៎?

- ចាស មែនហើយ! យើងស្គាល់គ្នាពីដើមភូមិដល់ចុងភូមិ រស់នៅស្និទ្ធស្នាលដូចបងប្អូនអញ្ចឹង ។

- ខ្ញុំក៏ឃើញអញ្ចឹងដែរ ។ គិតទៅអ្នកស្រុកស្រែចំការ គេរាប់អានគ្នាទៅវិញទៅមកយ៉ាងកក់ក្តៅក្រៃលែង ហើយចេះជួយដោះស្រាយទុក្ខធុរៈគ្នាដោយឥតមើលបំណាំ... គួរឱ្យកោតសរសើរពន់ពេកតែម្តង ។

ខេវិនញញឹមដាក់ចាន់បញ្ចេញនូវភាពរីករាយ ។ ចាន់ក៏ញញឹមតបវិញហើយឆ្លើយថា :

- អរគុណ! តែចំពោះអ្នកក្រុងវិញ មិនដឹងជាគេគិតយ៉ាងម៉េចទៅហ្ន៎ចំពោះអ្នកស្រែដែលក្រីក្រម្ល៉េះៗ?

- ក្រមែនតែសម្បត្តិទ្រព្យ តែមានសន្តានចិត្តថ្លៃថ្លាណាស់ ។ ខ្ញុំពិតជា...

- យ៉ាងម៉េច? (នាងចាន់សំលឹងមុខខេវិន)

- គឺ... គឺ...

គ្រាន់តែនាងចាន់សំលឹងចំក្រសែភ្នែករបស់នាយភ្លាម ខេវិនក៏ត្រូវប្រាបជាន់ជាថ្មី គាំងអណ្តាតស្ទក និយាយលែងចេញទៀតហើយ ក្រៅតែពីឈរសំលឹងកែវភ្នែកដ៏ភ្លឺថ្លារបស់នាងទាំងដួងចិត្តញាប់ញ័រ ។ នាងចាន់ឃើញដូច្នោះ ក៏លួចញញឹមហើយហើយនាំមុខខេវិនដើរទៅមុខទៀត ។ មួយ

ស្របក់ក្រោយមក គេក៏បានមកដល់ផ្ទះមួយសង់ខ្ពស់ពីដី មានសួនដំណាំជុំវិញ ។ ចាន់ដើរចូលទៅដល់កូកហៅ :

- អាសំអើយ! នៅផ្ទះទេ?

- មិននៅទេ មីង៉ាអើយ ។ នាងរកអាសំមានការអ្វីដែរ? (ដូនចាស់ម្នាក់លេចធ្លោចេញមក)

- គឺខ្ញុំមកសុំខ្ចើយចាស់របស់យាយភួងទៅវិញណាំយាយ ។

- យីអើ! គេទើបតែអោយវាព្រឹកមិញ ឥលូវនេះមកទារទៅវិញហើយ? ពីណាគេចិត្តអាក្រក់ម្ល៉េះ អោយហើយយកវិញ?

- មិនមែនមកទារទេ គឺមកសុំទិញទៅវិញ ។

- សុំទិញ? មានរឿងអ្វីហ្នែស? ម៉េចបានចាំរកទិញទៅវិញផង? យើងមិនលក់ទេ បើចង់បានយកទៅវិញចុះ អោយតែរកវាឃើញ ។ អញមិនចង់បានលុយរបស់ឯងទេ ។

តែចាន់មិនឆ្លើយទេ បែរជាសួរបញ្ច្រាសទៅវិញថា :

- យាយ! ហើយចុះ ខ្ចើយនោះនៅឯណា?

- តែ... អញមិនប្រាប់មីង៉ាឯងទេវើយ!

- ហេតុអ្វីទៅយាយ?

- ព្រោះអញកំពុងតែមានកែបកល់គូថ ស្រួលត្បាញកន្ទេលណាស់ មិនសូវឈឺគូថដូចរាល់ថ្ងៃនោះអី ។ អញទៅប្រាប់ឯងធ្វើអី នាំតែឯងរកឃើញយកទៅវិញអស់អីប្រើទទេ។ (គាត់និយាយផង ឈរច្រត់ចង្កេះផង ធ្វើប្ញកយ៉ាងព្រងើយ)

នាងចាន់ញូហើយសើចខឹក។ រួចស្ទុះចូលទៅក្រោមផ្ទះសំដៅទៅកីតម្បាញកន្ទេលកក់ឃើញខ្ចើយចាស់មួយនៅទីនោះមែន ។ មាណវីយើងក៏ស្ទុះឆក់វឹងអោបរត់ចេញមក រួចអូសដៃនាយខេវិនចេញទៅវិញយ៉ាងលឿន ព្រមទាំងស្រែកពីចំងាយថា :

- អរគុណណាស់យាយ! ខ្ញុំយកខ្ចើយរបស់យាយភួងវិញហើយ!

ស្រាប់តែដូនចាស់រត់តាមពីក្រោយ បបោយដៃហៅ :

- នែ៎មីង៉ា! ឈប់សិនវើយ! ឯងយកកែបគរសំរាប់អង្គុយរបស់យាយទៅណា? ឆាប់យកមកវិញ! ថ្ងៃនេះ អញអង្គុយត្បាញកន្ទេលឈឺគូថទៀតហើយ ។ នែ៎ មើល៎ អោយអញវិញមក៏វើយ!

តែនាងចាន់នៅតែកាន់ដៃខេវិនផង រត់ផង សើចកក្អឹក។ តាមផ្លូវរហូតមក ។ គ្រានេះ ខេវិនក៏មានអារម្មណ៍ថាខ្លួននាយសប្បាយរីករាយរំភើបក្នុងចិត្តចំលែកយ៉ាងណាមិនដឹងទេ ។ ក្នុងមួយជីវិតនេះ នាយតែងតែមានអារម្មណ៍អផ្សុកតប់ប្រមល់គិតមិនចេញ រៀនមិនចូល សូម្បីតែមីងពៅពូរ៉ៃបានថែនាយយ៉ាងល្អ ក៏នាយនៅតែមានអារម្មណ៍ថាជីវិតរបស់នាយគ្មានសេចក្ដីសុខពេញលេញឡើយ ។ នាយធ្លាប់ជាមនុស្សឆាប់ធុញ ឆាប់ខឹង ឆាប់ច្រលោត ហើយមិនសូវចេះស្ដាប់នរណាទេ ។ ស្រាប់តែពេលនេះ ស្រីក្មេងចំលែកម្នាក់ បានធ្វើអោយនាយរំភើបចិត្តសប្បាយរីករាយ ខុសប្លែកធម្មតាតែម្ដង ។ នាយបានបណ្ដោយអោយនាងចាន់អូសដៃរបស់ខ្លួនរត់ចុះ រត់ឡើង។ដោយមិនធុញទ្រាន់ ។ ស្របពេលជាមួយគ្នានេះដែរ នាយយើងក៏ភ្លេចគិតពីផល្ញីន ដែលជាសង្សារនៅអាមេរិកនោះ ឱ្យសូន្យឈឹង

រលឹងគ្មានសល់ពីបេះដូងតែម្តង។

ចាន់អោបខ្នើយរត់បណ្តើរ សើចកខឹកបណ្តើរ ទន្ទឹមគ្នាជាមួយខេរិន យ៉ាងហត់គឃ្មួស រហូតមកដល់ផ្ទះរបស់នាងវិញ។ ស្រាប់តែអ្នកទាំងពីរភ្ញាក់ព្រើតត្បិតមានអ្នកភូមិប្រុសស្រីមួយហ្វូងធំ កំពុងតែនៅឈររង់ចាំនៅមុខផ្ទះរបស់នាងជាស្រេច :

- នែ៎ ក្មេងព្រហើន! ឯងទើបនាំនាងចាន់មកពីណា? ហេតុអ្វីឯងធ្វើមធំហ៊ានចាប់ជំរត់កូនក្រមុំគេទាំងថ្ងៃដូច្នេះ?

បុរសមាឌធំម្នាក់ស្រែកឡើងហើយយកដៃចង្អុលមុខខេរិន។ ចាន់បែរមើលទៅខេរិន ហើយក៏បែរមកគាត់វិញសួរទាំងភ្ញាក់ផ្អើលថា :

- ពូគ្រុឌ! មានរឿងអីហ្នឹង?
- ម៉ែឯងប្រាប់អញថា អាអន្ទិតមួយនេះវាចាប់ជំរត់ឯងទៅ។
- ស្លាប់ហើយ! ម៉េចក៏ម៉ែខ្ញុំនិយាយបែបនេះ ចុះឯណាម៉ែខ្ញុំ?
- ម៉ែនៅខាងនេះ (មីងចាបដើរចេញមក)
- ម៉ែ! ម៉េចក៏ចោទថាគេចាប់ជំរត់ខ្ញុំដូច្នេះ? (ចាន់សួរ)
- អើ ! បើម៉ែឃើញអាអន្ទិតនេះ វាចាប់ដៃអូសឯងយកទៅយ៉ាងរហ័នអន្ទះសា ដោយមិននិយាយមុខក្រោយអ្វីអោយម៉ែដឹងរឿងសោះ ទើបម៉ែភិតភ័យហៅគេហៅឯងអោយជួយទៅ។
- ពុទ្ធោអើយម៉ែ! ការពិត គាត់កំពុងរត់តាមរកលិខិតមរតករបស់យាយភួងតើហ៎!!
- ហ្ហ៎ស? ថាម៉េច? មរតកយាយភួង? (មីងចាបលាន់មាត់)

អ្នកភូមិក៏បែរមើលមុខគ្នាធ្វើឡឹងឡង់។ មីងចាបបែរមើលទៅខេរិនក៏សួរថា:

- អាអន្ទិតមួយនេះ... ឈ្មោះឫទ្ធិរិន្ទចៅប្រុសយាយភួងនោះមែនទេ?
- ចាស! មែនហើយម៉ែ!
- ពុទ្ធោ! ហេតុអីក៏កូនមិនប្រាប់ម៉ែអោយដឹងផងហ្ហ៎ស?
- ព្រោះកូនជំរាបម៉ែមិនទាន់ ក៏ត្រូវគាត់អូសទៅមុនបាត់ទៅ
- ហើយអូសយកទៅណា?
- គឺ ទៅតាមរកខ្នើយដែលមានបង្កប់លិខិតមរតកនោះអី។
- គឺតាមរកអាខ្នើយដែលឯងកំពុងអោបយកមកវិញនេះ មែនទេ?
- ចាស! តែមានដល់ទៅបួនឯណោះ ខ្ញុំទើបរកឃើញខ្នើយមួយទេ។
- បើអញ្ចឹងហែកមើលទៅ តើសំបុត្រសរសេរថាម៉េចខ្លះ។

ទាំងខេរិន នាងចាន់ មីងចាប និងអ្នកភូមិ សុទ្ធតែមានអាការៈជ្រួលច្រាលចង់ដឹងណាស់ថា តើលិខិតខាងក្នុងខ្នើយរបស់យាយភួង សរសេរថាម៉េច។ បន្ទាប់ពីហែកយកសំបុត្របានហើយ នាងចាន់ក៏ចាប់យកមកអានយ៉ាងឮខ្លាំងៗ ទោះបីជាខេរិនចង់ឃាត់ក៏ឃាត់មិនជាប់ដែរ។ ការពិត ខេរិនមិនចង់អោយមនុស្សច្រើនដឹងថានាយទទួលមរតកទេ ព្រោះនាយចង់រក្សាសុវត្ថិភាពផ្ទាល់ខ្លួនរបស់នាយ តែបើចង់ហាមឃាត់ក៏ទៅមិនរួច មើលទៅអ្នកភូមិ គេហាក់ដូចជាស្រុះគ្នាណាស់។ ខេរិនក៏បណ្តោយអោយនាងចាន់អានខ្លាំងៗបន្តទៅទៀតថា :

- *ចំពោះ ឫទ្ធិរិន្ទ ចៅប្រុសទោលរបស់យាយ!! កុំភ្លេចយកចង្កាន់ទៅ*

ប្រគេនលោកនៅវត្ត លើភ្នំព្រះនេត្រព្រះ រួចហើយបង្សុកូលជូនឪពុកម្ដាយរបស់ចៅផង! យាយភួង!

- តែប៉ុណ្ណឹងទេ? អីក៏ខ្លីម្ល៉េះ? (មីងចាបលាន់មាត់)

ពូគ្រុឌឆក់យកសំបុត្រមួយនោះមកពិនិត្យមើលសាថ្មី ហើយក៏លាន់មាត់ដែរ:

- មែនហើយ មិនឃើញមានគំនូរផែនទីអ្វីទេ។

- ប្រហែលជាមានកប់នៅក្នុងខ្មើយផ្សេងៗទៀតទេដឹង? (មីងចាបតប)

ខេវិននៅស្ងៀមធ្វើមុខស្មើៗ មិនដឹងថានាយកំពុងខកចិត្ត ឬយ៉ាងណាទេ។ ពូគ្រុឌឃើញដូច្នោះ ក៏ពោលឡើងថា :

- នែ៎អាអន្ទិតអើយ! សំបុត្រនេះក៏ជាមរតកដ៏ល្អបំផុតហើយ ដែលយាយគាត់រំលឹកឯងឱ្យយកចង្ហាន់ទៅវត្តបង្សុកូលជូនម៉ែឪដែលចែកឋានទៅ បើឯងមិនដែលធ្វើអ្វីជូនគាត់ពីមុនមកទេ ល្មមដល់ពេលដែលឯងធ្វើជូនគាត់ហើយ ដើម្បីអោយវិញ្ញាណគាត់បានទៅចាប់ជាតិកំណើតជាថ្មីផង។ ម្យ៉ាងទៀត ឯងក៏នឹងបានទទួលរាសីខ្ពស់ដែរ បន្ទាប់ពីធ្វើបុណ្យរួចហើយ។

មែនហើយ! ពូគ្រុឌនិយាយត្រូវ។ ខេវិនមិនដែលបាននឹកឃើញធ្វើអ្វីរំលឹកដល់វិញ្ញាណក្ខន្ធរបស់ឪពុកម្ដាយនាយម្ដងណាទេ ពីមុនមក។ នេះប្រហែលជាដល់ពេលដែលនាយត្រូវប្រព្រឹត្តខ្លួនជាកូនកតញ្ញូហើយទេដឹង?

បន្តិចមកអ្នកស្រុកក៏ដើរចេញអស់ទៅ។ មីងចាបក៏ចេញទៅជាមួយអ្នកភូមិបាត់ទៅដែរ ខុសតែខេវិនទេដែលនៅអង្គុយធ្វើមុខស្ងួត។ នាងចាន់ឃើញដូច្នោះក៏សួរថា :

- ខកចិត្តហ្អេស ដែលមិនបានទទួលមរតក?

ខេវិននៅស្ងៀមមិនស្រដី។ នាងចាន់ក៏ពោលបន្តថា :

- អ្នកនៅសល់ខ្មើយបីទៀតមិនទាន់រកឃើញនៅឡើយ។ ម៉េចក៏ឆាប់អស់ទឹកចិត្តម្ល៉េះ កំលោះអនិកជនអើយ?

ខេវិនឮដូច្នេះក៏ភ្ញាក់ព្រើត :

- មែនហើយ! ខ្ញុំត្រូវចេញតាមរកខ្មើយបីទៀត។ ប៉ុន្តែ នាងអាចជួយខ្ញុំតាមរកវាបានទេហ៎? ខ្ញុំពិតជាមិនអាចតាមរកឃើញដោយសមត្ថភាពរបស់ខ្លួនឯងបានឡើយ។

ចាន់សំលឹងមុខនាយមួយស្របក់ ក៏ពោលថា :

- តើអ្នកមានអ្វីជាសគុណទេ?

- តើ... នាងចង់បានអ្វីទៅ?

- គឺអ្នកត្រូវយកចង្ហាន់ទៅវត្តប្រគេនព្រះសង្ឃ ហើយបង្សុកូលជូនឪពុកម្ដាយរបស់អ្នកតាមលិខិតមរតកកុំខាន។

- តែខ្ញុំមិនចេះដាំបាយធ្វើម្ហូបទេ

- អញ្ចឹង ចាន់សុខចិត្តដាំបាយធ្វើម្ហូបជូនអ្នកទៅវត្តចុះ។ ឃើញអ្នកមានមាឌធំដូច្នេះ បើហៅទៅភ្ជួររាស់ស្រែច្រូតស្រូវសងវិញ ក៏មិនជាខាតអីដែរ។

ខេវិនឮហើយ ក៏ញញឹមឡើងវិញយ៉ាងត្រកាល រួចហើយក៏សួរថា:

- នាង! យើងចេញទៅរកខ្មើយបីទៀត ឥលូវនេះយ៉ាងម៉េចដែរ?

ចាន់កំពុងតែកើបស្រូវយកមកលាងទឹកដាក់ត្រាំ ឮខេវិនសួរក៏បែរឆ្លើយវិញថា :

- ខ្ទើយអស់នោះវាចាស់ៗណាស់ គ្មានចោរណាលួចទេ ហើយក្មេងអស់នោះ ក៏ជាក្មេងនៅរស់ភូមិម្តុំនេះឯង ទៅរកពេលណាឃើញពេលហ្នឹង។ សំរាកបន្តិចសិនក៏មិនអីដែរណា!

- តែខ្ញុំចង់ទៅឥលូវនេះ...

- ហ៊ើយ! យ៉ាប់មែន! អញ្ចឹង ចាំម៉ាភ្លែត ខ្ញុំដាក់ស្រូវត្រាំទឹកសិន។

- នាងត្រាំស្រូវធ្វើអ្វី?

- ធ្វើតាំងម៉ែសំរាប់បរិភោគនោះអី!

- អូហ៎? គេយកស្រូវធ្វើតាំងម៉ែកើតដែរ?

- ម៉េចថាមិនកើត? តាំងម៉ែស្រូវក្រអូបហើយផ្អែមផង។ ចាំស្អែក ខ្ញុំធ្វើអោយអ្នកទទួលទានសាកមើលក្រែងជាប់ចិត្ត។

មើលទៅចាន់ជាមនុស្សរួសរាយហើយមានសន្តានចិត្តទូលាយណាស់។ ពិតមែនតែនាងក្រីក្របន្តិច តែជីវិតនាងហាក់ដូចទទួលសុភមង្គលយ៉ាងល្ បំព្រង សូម្បីតែខេវិនដែលទើបបានមកប្រទះនាងនៅថ្ងៃនេះសោះ ក៏នាយ មានអារម្មណ៍ថា ហាក់ដូចជាបានទទួលនូវកក់ក្តៅក្នុងចិត្ត យ៉ាងចំលែ ដែរ។ បន្តិចមក នាងចាន់ក៏ខេវិនដើរសំដៅទៅផ្ទះក្មេងម្នាក់ទៀតឈ្មោ អាង៉ែត។ មិនទាន់ដល់ផ្ទះក្មេងនោះផង ស្រាប់តែអ្នកទាំងពីរប្រទះអ្ន ភូមិមួយហ្វូង កំពុងតែរត់ប្រដេញគ្នាហុយដីទ្រលោមមកពីនាយ សំដៅម អ្នកទាំងពីរ។ ខេវិនលាន់មាត់សួរចាន់ថា :

- ចាន់! តើគេកំពុងហែអ្វីហ្នឹងផ្អើលអស់ទាំងភូមិ?

- ខ្ញុំក៏មិនដឹងដូចគ្នាដែរ (ចាន់តបវិញ)

- មើលទៅពួកគេដូចជារីករាយណាស់!

រំពេចនោះអ្នកស្រុកក៏បានមកដល់ចំពោះមុខអ្នកទាំងពីរ ដែលមានពូគ្រុឌដែលជាអ្នកនាំក្បួនដង្ហែផង។ ចាន់ឆ្ងល់ណាស់ក៏សួរឡើងថា :

- ពូគ្រុឌ! ហែក្បួនទៅណាហ្នឹង អីក៏គគ្រឹកគគ្រេងម្ល៉េះ?

ពូគ្រុឌសើចហ៊ាសៗយ៉ាងរីករាយហើយក៏មានប្រសាសន៍តបវិញថា:

- គឺយើងនាំពួកអ្នកភូមិតាមរកខ្ទើយចាស់របស់យាយភួងនោះអី។

ខេវិនភ្ញាក់ព្រើត នឹកក្នុងចិត្តថា :

- ព្រះអើយ! ហេតុអ្វីក៏គេមានសន្តានចិត្តម្ល៉េះ? មិនដូចនៅអាមេរិកទេ សក់អ្នកណា ក្បាលអ្នកហ្នឹង!

រំពេចនេះ ស្រាប់តែនាងចាន់សួរថា :

- ហើយចុះពូរកឃើញហើយឬនៅ?

- ឃើញមួយហើយ! (ពូគ្រុឌឆ្លើយ)

ខេវិននិងចាន់ឮហើយនឹកអរភើតហើយ ក៏ស្ទុះចាប់ដៃគ្នាហ៊ោរឡើង ព្រមគ្នាទាំងពីរនាក់តែម្តង :

- ជយោ!

ស្រាប់តែពូគ្រុឌស្ទុះមកបេះដៃនាយខេវិនចេញពីនាងចាន់ ហើយស្រដីខ្លាំងៗស្តីអោយទៅខេវិនថា:

- នែ៎ វ៉ឺយ! កុំសូវបន្ទំចាប់ដៃចាប់ជើងកូនក្រមុំគេពេកវ៉ឺយ! តិចថាយើងមិនបានប្រាប់!

ចាន់ឮដូច្នោះ នឹកអៀនគ្រលួចក្នុងពោះតែម្តង។ ចំណែកខេវិន ក៏ដក

ដៃចេញយ៉ាងរហ័ស រួចហើយបោះកន្ទុយភ្នែក លួចជ្រៀងមើលទៅភ័ក្ត្រ មាណវីក្មេក១សុំដៃងឬកពាអេះអុញ១ ទំនងកំពុងតែខ្មាសខ្លួនខ្លាំងណាស់ ដែរ។ ដើម្បីបន្ធូប់ នាងចាន់ក៏សួរពូត្រុឌថា :

- ហើយចុះឯណាខ្មើយនោះពូ? មានហែកមើលឃើញសំបុត្រសរសេរ ថាម៉េចទេ?

- ជើយ! អ្នកណាទៅហ៊ានហែកសំបុត្រមុនម្ចាស់គេរឺ? យើងទើបតែទៅ យកបាន ពីអាកណ្ដុបអំបាញមិញនេះ ទើបមកតាមរកអាអន្ទិតវិន្ទ អោយ វាហែកមើលខ្លួនវា។

ភ្លាមនោះ អ្នកភូមិម្នាក់បានយកខ្មើយមកហុចអោយខេវិន។ មាណព លូកដៃទទួលទាំងមុខញញឹមហើយស្រដីថា :

- អរគុណ... អរគុណណាស់!!

ខេវិនរំភើបចិត្តពេកនិយាយអ្វីមិនចេញទេ ក្រៅតែពីពាក្យអរគុណពីរ ម៉ាត់។ បន្ទាប់មក ខេវិនក៏ចាប់ហែកខ្មើយឡើងទាញយកសំបុត្រមួយច្បាប់ ចេញមក។ អ្នកភូមិដែលនៅឈរជុំវិញនោះ ក៏ទះដៃហ៊ោរកញ្ជ្រៀវឡើង យ៉ាងសប្បាយ តែខេវិនបែរជាហុចសំបុត្រទៅចាន់ទៅវិញហើយវាថាថា :

- ពេលនេះ ខ្ញុំត្រូវពឹងភ្នែករបស់នាងម្ដងទៀតហើយ។

ចាន់សំលឹងមុខខេវិនទំនងដូចជាយល់ចិត្ត រួចក៏ទាញសំបុត្រមកអាន :

- *ចំពោះចៅប្អូវិន្ទ! ចៅត្រូវរៀបចំប្រារព្ធពិធីមង្គលការពេលបប់ពៀ នៅភូមិព្រះនេត្រព្រះនេះតាមទំនៀមបុរាណ ជាមួយកូនក្រមុំម្នាក់ដែល ជីដូនបានរើសទុកដាក់សំរាប់ចៅរួចហើយ។... យាយភួង!*

ចាន់អានចប់សេចក្ដីកាលណា អ្នកស្រុកក៏ហ៊ោរកញ្ជ្រៀវសាជាថ្មី។ ប៉ុន្តែខេវិនបែរជាដាក់ទឹកមុខជ្រប់លែងសប្បាយទៅវិញ។ នាងចាន់ឃើញ ដូច្នោះ ក៏ដើរទៅជិតរួចខ្សិបសួរនាយថា :

- ហេតុអ្វីមិនសប្បាយចិត្តដូច្នេះ? អ្នកមានសង្សារដែលកំពុងរង់ចាំឱ្យអ្នក វិលវិញ ទៅរកគេវិញមែនទេ?

- ហ្ន៎ស? ម៉េចក៏នាងដឹង? (ខេវិនលាន់មាត់)

- ចាន់មិនដឹងទេ តែកិរិយារបស់អ្នក និយាយប្រាប់ចាន់ដោយខ្លួនឯង។

ខេវិនងក់ក្បាល។ ចាន់ក៏លាន់មាត់ឡើង :

- ស្លាប់ហើយ! ដូច្នេះ អ្នកត្រូវធ្វើដូចម្ដេចទៅពេលនេះ? (ចាន់លាន់មាត់)

- ខ្ញុំមិនដឹងទេ... ប្រហែលស្រេចលើទេវតាចារផ្លូវតំរូវអោយដើរទេដឹង!!

រំពេចនោះ ស្រាប់តែមីងចាបខុទានឡើង:

- ហើយចុះ កូនក្រមុំរបស់អន្ទិតវិន្ទចៅយាយភួងនោះជានរណាទៅ? មាន នរណាស្គាល់ទេ? ត្រុឌ! ឯងមានស្គាល់ទេ ហ្ន៎ស?

- អត់ស្គាល់ទេ បងចាប! សួរតាជីវមេភូមិមើល ក្រែងគាត់ដឹង!

ភ្លាមនោះ តាជីវឆ្លើយឡើងថា :

- តាជីវក៏មិនដឹងដូចតែគ្នាហ្នឹង! យាយភួងមិនដែលផ្ដាំអ្វីជាមួយខ្ញុំទេ។

- ធ្វើម៉េចទៅហ្ន៎ទើបយើងដឹងថា ចៅប្រសារស្រីរបស់យាយភួងជា នរណា? (មីងចាបហាក់ដូចជាឆ្ងល់ជាងគេ)

- ទាល់តែដើរសម្ភាសន៍អស់ចាស់១ក្នុងភូមិនេះហើយ (ពូត្រុឌឆ្លើយ)

តាជីវជាមេភូមិក៏បែរទៅមើលមីងចាប :

- ម៉េចហ្នា៎ស នាងចាប? ចង់ស៊ីការណាស់មែនទេ?

- និយាយមិនចង់ល្មេច តាអើយ? បានស៊ីការ ឡកឡាំថ្ងូន ភូមិយើងពិតជាសប្បាយណាស់ណាំ! ៧យប់៧ថ្ងៃ យើងនាំគ្នារាំអោយផ្អើលជូនតាម្តង ។

អ្នកស្រុកក៏នាំគ្នាហ៊ោគិលឡើង ។ បន្តិចក្រោយមក ពួកគេក៏នាំគ្នាចេញទៅបាត់ ។ ខេរិននិងចាន់អង្គុយនៅក្រោមដើមដូងមួយពិគ្រោះគ្នា :

- នាងអស់កំលាំងហើយនៅ? (ខេរិនសួរចាន់)

- ស្បើយកំលាំងបន្តិចហើយ តែអាចនៅបន្តទៀតបាន ។ អ្នកចង់អោយខ្ញុំជូនទៅរកខ្ទើយទីបីមែនទេហ៎?

ដំបូង ខេរិនហាក់ដូចនឹកចង់ទៅតាមរកខ្ទើយពីរទៀត ភ្លាម១ អោយសមចិត្តរបស់នាយដែលកំពុងក្តៅអន្ទះសា ។ តែលុះក្រលេកឃើញមាណវីយើងហាក់ដូចជាមានអាការៈអស់កំលាំង ណាមួយអាកាសធាតុពេលរសៀលក៏ក្តៅខ្លាំងទៀតផង ខេរិនក៏នឹកអាណិតធិតាព្រួចក្នុងចិត្តតែម្តង! នាយ យើងគិតក្នុងចិត្តតែម្នាក់ឯងថា :

- នេះយើងប្រើគេហ៊ួសហេតុពេកទេដឹង? មើលទៅនាងដូចជាហេវហត់អស់កំលាំងហើយ ។

ខេរិនក៏ប្តូរចិត្តវិញហើយក៏វាចាទៅចាន់ថា :

- យើងទៅផ្ទះរកសំរាកសិនទៅ ចាំមេឃត្រជាក់បន្តិច ចាំយើងចេញទៅរកបន្តទៀតណាំ

ចាន់ឮដូច្នោះក៏បែរសំលឹងមុខខេរិន ញញឹមហើយងក់ក្បាល :

- តោះ! អញ្ជើងយើងទៅផ្ទះវិញ ព្រោះខ្ញុំក៏កំពុងហេវបាយដែរ ។

ខេរិនភ្ញាក់ព្រើតកាលបើឮនាងនិយាយដូច្នោះ ។ មែនហើយ! ឆវីមិនទាន់បរិភោគបាយឯណា ហើយនាយក៏បានឃិតបាយរបស់នាងអស់ពីឆ្នាំងទៀតផង ។ ម្យ៉ាងទៀត មាណពក៏ទាញអូសនាងទៅនេះទៅនោះទីងណាត់ទីងណែង មិនឈប់សោះមួយថ្ងៃមកហើយ ប៉ុន្តែ នាយយើងបែរជាមិនបានចាប់ភ្លឹកនឹកគិតដល់សុខទុក្ខរបស់នាងអ្វីបន្តិចសោះ ។ នឹកឡើងកាលណាខេរិនហាក់ដូចជាអាណិតធិតាថែមទ្វេឡើង ហើយក៏បន្ទោសខ្លួនឯងរិតតែខ្លាំងដែរ ។ បន្តិចមក ខេរិនក៏នាំនាងចាន់មកដល់ផ្ទះវិញដោយសុវត្ថិភាព ។

មួយសន្ទុះក្រោយមក...

ចាន់មុជទឹកជំរះខ្លួនហើយក៏ដើរចេញមក ស្រាប់តែប្រទះនឹងខេរិនដែលកំពុងអោនផ្លុំភ្លើង ។ ចាន់ក៏សួរឡើងថា :

- អ្នកកំពុងធ្វើអ្វីហ្នឹង?

ខេរិនបែរមកនាងហើយញញឹម :

- បង្កាត់ភ្លើងដាំបាយអោយនាងញ៉ាំនោះអី!

- អូហ៎! កំលោះអ្នកទីក្រុងចេះដាំបាយខ្លួនឯងដែរ?

- អត់ចេះទេ តែកំពុងរៀនធ្វើ ។

- ចុះនៅស្រុកអ្នក គេដាំបាយយ៉ាងណាដែរ?

- គឺដាក់អង្ករដាក់ទឹក ចុចកុងតាក់ ឆ្អិន!

- ងាយដល់ម្លឹងឬអ្នក?

- មែនហើយ!

- អ្នកពិតជាសំណាងណាស់!

- តែឥលូវយីអ៊ុនដាក់វិញហើយ!
- ម៉េចអញ្ចឹង?
- ដូចនាងឃើញស្រាប់និងភ្នែកហើយតើហ៎...!

រំពេចនោះ ចាន់ក៏ញញឹមឡើង :

- មិនអីទេ! ដល់អ្នករកខ្មើយពីរទៀតឃើញ យីអ៊ុនរបស់អ្នកនឹងឡើងដល់បានសូតិតែម្តង!!
- សូមអោយពិតដូចវាចារបស់នាងទៅចុះណា៎!!

ខេវិនក៏ញញឹមឡើង ។ ចាន់ក៏ដេញអោយខេវិនចេញពីចង្ក្រាន :

- អ្នកទៅអង្គុយលេងនៅខាងក្រៅចុះ ចាំខ្ញុំដាំបាយដោយខ្លួនឯង
- មិនអីទេ! ខ្ញុំចង់នៅទីនេះជាមួយនាង... សុំធ្វើកូនកំាបិតផងណា៎!

ចាន់ងើបមើលមុខខេវិន ឃើញនាយសំលឹងមកនាយដោយក្រសែភ្នែកដ៏មានទឹកដមមន្តស្នេហ៍ពណ្ណរាយ ធ្វើអោយនាងនឹកខ្មាសយ៉ាងណាមិនដឹងស្រាប់តែញ័រដៃឯង១ ។ រីឯខេវិនវិញ បែរជាមានអារម្មណ៍ថា ទោះបីជាពេលនោះ នាយកំពុងស្ថិតក្នុងខ្ទមស្លឹកត្នោត ជញ្ជាំងដីអិដ្ឋបុកអាចម៍គោ ក៏ដោយ ក៏នាយមានអារម្មណ៍ថា ជីវិតនាយបានជួបប្រទះនូវសុភមង្គលមួយយ៉ាងមនោរម្យបំផុត ។

រសៀលថ្ងៃដដែល...

ចាន់ទទូរក្រមាដើរចេញពីផ្ទះមក ឃើញខេវិននៅអង្គុយមើលមេមាន់បណ្តើរកូនក្រុក១នៅក្រោមដើមស្វាយ ។ គ្រាន់តែក្រលេកឃើញចាន់កាលណា ខេវិនក៏ញញឹមពព្រាយដាក់នាងឡើង ។ ចាន់ឃើញហើយសួរថា :

- ញញឹមស្រស់យ៉ាងនេះ ប្រហែលជាជិតមានយីអ៊ុនវិញហើយ ។

ថាហើយនាងក៏ដាក់ខ្លួនអង្គុយចុះក្បែរនាយ ហើយវាចាបន្តថា :

- អ្នកនៅសល់ខ្មើយពីរទៀតដែលត្រូវតាមរក ចង់ទៅពេលឥលូវនេះទេ? ខ្ញុំជូនទៅ ព្រោះផ្ទះអាម៉ែតក៏នៅមិនឆ្ងាយពីនេះប៉ុន្មានទេ ។

ស្រាប់តែខេវិនបែរជាយកដៃទប់មាត់នាង មិនអោយនិយាយទៅវិញ ធ្វើអោយមាណវីយើងនឹកឆ្ងល់ណាស់ ក៏បែរសំលឹងមុខនាយដោយក្រសែភ្នែកយ៉ាងមុត ហាក់ដូចជាចង់ដឹងថាតើហេតុអ្វីបានជានាយដូរចិត្ត ។ ខេវិនហាក់ដូចជាយល់ជំរៅចិត្តនាង ក៏ឆ្លើយឡើងថា:

- ចាន់មិនបាច់បន្ទីរបន្ទាន់ពេកទេ ។ កាលពីព្រឹក ខ្ញុំដូចជាអន្ទះសាបន្តិចមែន តែឥលូវខ្ញុំផ្លាស់ចិត្តហើយ ហើយខ្ញុំមិនចាំបាច់ប្រញាប់តាមរកលិខិតមរតកនោះពេកដែរ ។
- ហេតុអ្វីទៅ?
- គឺ... គឺ... ដូចនាងថាអញ្ចឹង... ក្មេងឃ្វាលគោអស់នោះជាអ្នកភូមិម៉ុំនេះ ទៅរកពេលណាក៏បានដែរ ខ្មើយចាស់ទាំងអស់នោះច្បាស់មិនរត់ទៅណា ។ ម្យ៉ាងទៀត...

ខេវិននិយាយផង បែរសំលឹងកែវភ្នែករបស់ចាន់ផង ទំនងដូចជាចង់ប្រាប់នូវអារម្មណ៍របស់នាយចំពោះនាងអញ្ចឹង ។ បន្តិចមក នាយយើងក៏ងើយមើលទៅចុងដូងហើយក៏មានវាចាបន្តថា :

- ខ្ញុំចង់អោយពេលវេលារត់ថយយឺត១មកវិញ... មិនចង់អោយវាលឿនហួសទៅមុខឆាប់រហ័សពេកទេ ។

- ព្រោះហេតុអ្វីទៅ?

ខេវិនមិនឆ្លើយទេ គ្រាន់តែញញឹមដាក់នាងហើយនៅស្ងៀម។ ចាន់នឹកឆ្ងល់ណាស់ដែលនាយនិយាយអាក់ៗមិនច្បាស់លាស់។ នាងបំរុងនឹងសួរតទៅទៀតទៅហើយ ស្រាប់តែមានស្នូរសំលេងសិរបជើងគគ្រឹកគគ្រេងមកដល់ទីធ្លាដល់បរិវេណផ្ទះនាងចាន់។ អ្នកទាំងពីរបែរមើលតាមទិសសំលេង ក៏ប្រទះនឹងមីងចាបកំពុងប្រកែកគ្នាជាមួយអ្នកស្រុកថា :

- មិនបានទេ! មិនបានដាច់ខាត។ ខ្ញុំមិនអោយធ្វើទេ។

- ម៉េចក៏មិនបាន? យើងថាត្រូវតែបាន!

តាដីរមេភូមិស្រែកតប។ អ្នកស្រុកក៏ហ៊ោរឡើងតាមពីក្រោយ។ ចាន់ស្ទុះហក់រឹងទៅជិតម្តាយនាងហើយសួរថា :

- មានរឿងអ្វីហ្នឹងម៉ែ?

មីងចាន់បែរមកតបថា :

- គឺតាមេភូមិ កំពុងនាំអ្នកស្រុក មកចាប់កូនអោយរៀបការជាមួយអាអន្ទិត ចៅយាយភូងនោះអី!

- ចាំស? ម៉ែមានប្រសាសន៍ថាម៉េច? (ចាន់សួរទាំងរន្ធត់)

សូម្បីតែខេវិនក៏ភ្ញាក់ដូចគេចាប់គ្រវែងដែរ។ ភ្លាមនោះតាដីរក៏មានប្រសាសន៍ឡើងថា :

- មែនហើយ! អ្នកភូមិបានឮខ្ចរខ្ចាយគ្រប់គ្នាថា ឯងទាំងពីរបានជំរត់គ្នាថ្មីៗនេះ។ ហើយអំបាញ់មិញនេះ សុខៗកូនប្រុសអញវាខ្យល់គប្រកាច់ ទើបតែដឹងខ្លួនឡើងវិញ។ ដូច្នេះអ្នកស្រុកអ្នកភូមិយើងត្រូវតែចាប់ឯងរៀបការ

ដើម្បីកុំអោយដូនតា ខឹងសម្បារមកកាច់កកូនចៅដែលមិនដឹងរឿងអោយមានទុក្ខភ័យទទេៗអញ្ចឹង។

មីងចាបក៏ប្រកែកឡើងថា :

- ក្រែងមេភូមិនិងអ្នកស្រុកដឹងស្រាប់ហើយតើថា អាអន្ទិតមួយនេះវាត្រូវរៀបការនឹងចៅស្រីដែលយាយភូងទុកដាក់អោយ។ បើមេភូមិធ្វើដូច្នេះយាយភូងមិនខឹងសម្បារនឹងពួកយើងស្លាប់ហើយទេ ដែលយើងមិនគោរពតាមបំណងរបស់គាត់។

-បើយាយភូងខឹងចង់មួលក អោយគាត់ទៅមួលកអន្ទិវិន្ទដែលមិនគោរពតាមដូនតារបស់វានោះទៅ កុំមកកាច់កអ្នកដទៃដែលមិនដឹងរឿងអី!

- ចុះបើចៅយាយភូងលេចមុខមក តើអោយយើងធ្វើម៉េចទៅ? (មីងចាបសួរឡើង)

- មានធ្វើម៉េច? គឺចាប់កំលោះៗ ក្នុងភូមិអោយឈរតំរៀបជួរ ហើយឱ្យនាងរើសយកមួយរៀបការជំនួសទៅ!

តាមេភូមិនិយាយចប់ អ្នកស្រុកក៏ហ៊ោរខ្ញៀវខ្ញាឡើងខ្លាំងៗសាជាថ្មី។ ពេលនេះ ទាំងមីងចាប ទាំងនាងចាន់ ទាំងខេវិន ទោះបីជាខំស្រែកឬខំនិយាយអ្វីក៏ដោយ ក៏ស្តាប់លែងឮទៀតហើយដែរ។ ក្នុងមួយពព្រឹចភ្នែកអ្នកស្រុកបានរៀបចំកូនវេទិកាមួយយ៉ាងស្អាត នៅមុខផ្ទះរបស់មីងចាបដែលត្រូវគេចងមាត់ មិនអោយនិយាយអ្វីឡើយហើយត្រូវគេចងដៃទាំងគូផ្តោបអោយឈរសំពះមេភូមិនៅមួយកន្លែងក្បែរវេទិកា។ ចំណែកខេវិនក៏ត្រូវពួគ្រុឌនិងអ្នកស្រុកចាប់ប្តូរសំលៀកបំពាក់ថ្មី អោយក្លាយទៅជាកូន

កំលោះអ្នកភូមិម្នាក់យ៉ាងសង្ហារប្លែកតែម្តង។ ពេលនោះ នាយយើងក្លាយជាភន្តំភាំងស្មារតីអស់រលីងតែម្តងហើយ មិនដឹងថាត្រូវធ្វើយ៉ាងម៉េចឱ្យសមទេ គឺប្រកែកមិនកើត តវ៉ាមិនបាន ក៏ចេះតែបណ្តោយអោយទៅតាមតែដំណើរអញ្ចឹងទៅ។ ភ្លាមនេះ តាដីរ ដែលជាមេភូមិ ក៏ចាប់មេក្រូផ្ទពិលឡើងប្រកាសបើកពីធី ដូចតទៅ :

- ជំរាបពុកម៉ែតាយាយអ្នកស្រុកអ្នកភូមិយើងនេះទាំងអស់! ជំរាបដល់យាយភូងនិងម្ចាស់ទឹកម្ចាស់ដី! ថ្ងៃនេះវេលានេះ ពួកយើងសូមបើកពិធីរៀបមង្គលការកូនចៅ ដើម្បីអោយគេបានក្លាយជាគូស្រករយ៉ាងពេញលក្ខណៈតាមប្រពៃណីទំនៀមទំលាប់។ សូមដូនតា ជួយដឹងឮផង!... ហក់! សូមអញ្ជើញកូនក្រមុំបើករាំងនន!

ឃ្មោះក៏ចាប់លាន់ឮឡើង ព្រមជាមួយនឹងភ្លេងបើកវាំងននយ៉ាងពិរោះគ្រលួច។ កូនក្រមុំក៏លេចធ្លោឡើងនៅឯមាត់ទ្វារផ្ទះ ដោយមានស្រីក្រមុំក្នុងភូមិក្មេងៗហែហមកជាមួយផង។ ខេរិនងើបមុខឡើង បែរមើលទៅនាងចាន់... ស្រាប់តែនាយបើកភ្នែកធំៗយកដៃឈ្ងីភ្នែកពីរបីដង ត្បិតមិនជឿថានារីដែលមាណពកំពុងឃើញនោះ ជានារីដ៏មានរូបឆោមយ៉ាងសោភាគួរឱ្យចាប់ចិត្តបំផុត។ នាយលាន់មាត់ខ្សិបៗថា :

- ចាន់...! នាងពិតជាទេពធិតា ដែលបេះដូងរបស់ខ្ញុំកំពុងដង្ហោយហៅជាយូរមកហើយនោះ មែនទេហ៎?

ពេលនោះ ខេរិនរន្ធត់ចិត្តផង រំភើបផង សប្បាយផង ច្របូកច្របល់ក្នុងចិត្តផង ព្រោះអីពេលនេះរូបនាយកាន់តែរសាត់ឆ្ងាយពីគំរោងការដែល

បានគិតត្រៀមទុកនោះហើយ។ ខេរិនសំលឹងចាន់មិនដាក់ភ្នែក សឹងតែភ្លេចដកដង្ហើមម្តងៗទៅហើយ សូម្បីតែអ្នកស្រុកអ្នកភូមិទាំងឡាយនោះក៏ចំហមាត់មើលនាងមិនព្រិចភ្នែកដែរ។ ភ្លាមនោះ តាដីរជាមេភូមិក៏ប្រកាសបន្តទៅទៀតថា :

- សូមជូនពរអោយអ្នកទាំងពីរចាប់ដៃគ្នាជាគូគ្រង រក្សាគ្នាដោយចិត្តស្មោះស្ម័គ្រភក្តីបំផុត។ ឥលូវនេះ សូមអញ្ជើញលោកមេបានិងចាស់ទុំទាំងឡាយឡើងចងដៃកូនប្រុសកូនស្រីរបស់យើង។

ពូគ្រុឌក៏ចាប់មីងចាបអោយមកចងដៃកូន ហើយខ្សិបដាក់ត្រចៀកគាត់ថា :

-ថ្ងៃនេះជាថ្ងៃជោគថ្ងៃជ័យ កុំធ្វើអ្វីអោយជោគជតារាសីកូនស្រីកូនប្រុសរបស់យើងចុះឱនថយអីណាបងចាប! តោះ! ទៅចងដៃកូនទៅណា៎!

មីងចាបទើសទាល់ក្នុងចិត្តក៏ពិតមែន តែលុះឃើញអ្នកស្រុកគេស្រុះគ្នាមេភូមិក៏ជ្រោមជ្រែង ហើយបែរមើលទៅកូនៗក៏ហាក់ដូចជាសក្តិសមគ្នាឥតខ្ចោះ មីងយើងក៏ប្តូរចិត្តបែរញញឹមដាក់ពូគ្រុឌយ៉ាងស្រស់ រួចក៏ងក់ក្បាលឡើង។ ពូក៏ស្រាយកន្សែងចេញពីមាត់របស់មីង ព្រលែងគាត់អោយមានសេរីដើម្បីមកចងដៃកូន។ មីងចាន់ស្រវាអំបោះសបីសរសៃ មកចងដៃកូនទាំងពីរព្រមទាំងខ្សិបផ្តែផ្តាំថា :

- សូមកូនបីបាច់ថែរក្សាគ្នា ទៅវិញទៅមក លុះថ្ងៃចុងក្រោយនៃជីវិតណាំកូនណា៎! សូមមានខន្តីចំពោះគ្នា មិនថាមានអ្វីកើតឡើងក្នុងជីវិតទេ!

ចាន់ឮម្តាយជូនពរដូច្នោះ ក៏រលីងរលោងទឹកភ្នែកភ្លាមមួយរំពេច។

ខេវិនឃើញដូច្នោះ ក៏នឹករំជួលចិត្តអាណិតធិតាណាស់។ បុរសយើងក៏លូកទាញដៃរបស់នាងមកកាន់ផ្តោបជាមួយដៃរបស់ខ្លួន ហើយអោនសំពះមីងចាបព្រមគ្នាជាមួយនឹងចាន់ទាំងគូតែម្តង។ អ្នកស្រុកឃើញដូច្នេះក៏នាំគ្នាទះដៃហ៊ោរកញ្ជ្រៀវឡើង សើចក្អាកក្អាយផង ច្រៀងផង បន្តរគ្នាទៅវិញទៅមកយ៉ាងសប្បាយក្រៃលែង។ រាត្រីនេះ អ្នកស្រុកទាំងឡាយបានចូលរួមរាំលេងតន្ត្រីស្គរដៃដែលប្រគំបទភ្លេងស្រុកស្រែ យ៉ាងសប្បាយឥតទោម្ទេញ។ ពិធីបានចប់សព្វគ្រប់ទៅដោយបរិយាកាសសែនរមនាក្រៃលែង។

នៅរាត្រីផ្សំដំណេក...

មីងចាន់រៀបផ្តិលទឹកមានផ្កាម្លិះអប់យ៉ាងក្រអូបមកប្រស់ព្រំលើខ្នើយមង្គលនិងកន្ទេលក្រហមក្នុងបន្ទប់ផ្សំដំណេក រួចហើយក៏បែរមកជូនពរកូនទាំងពីរដែលកំពុងសំពះប្រណម្យទទួលពរជាពិសេសចុងក្រោយពីគាត់:

- ម្តាយសូមផ្ញើកូនស្រីផងណាំខេវិន! សូមកូនរក្សានាងដោយក្តីអាណិតស្រលាញ់ តែប៉ុណ្ណោះគ្រប់គ្រាន់នឹងអោយម្តាយស្ងប់ចិត្តហើយណាំកូន។

ថាចប់មីងចាបក៏ងើបដើរចេញទៅ។ ទុកអោយអ្នកទាំងពីរនៅអង្គុយសំលឹងមើលមុខគ្នាធ្វើអេះអុញៗ មិនដឹងថា ខ្លួនត្រូវប្រព្រឹត្តកិរិយាឬកពាយ៉ាងណាអោយសម។ បន្តិចក្រោយមក ខេវិនក៏ស្រដីទៅចាន់ថា :

- បងដឹងហើយថា អ្វីៗទាំងអស់ជាកំហុសរបស់បង ដែលធ្វើអោយជីវិតនាងក្លាយទៅជាយ៉ាងនេះ... អោយបងសូមទោសផងណាំចាន់!

ចាន់ឮហើយក៏បែរមកខេវិនហើយឆ្លើយមកវិញថា:

- វាជារឿងចៃដន្យជាជាង យើងមិនគួរបន្ទោសនរណាទេ។

បន្ទាប់មក អ្នកទាំងពីរក៏នៅស្ងៀមស្ងាត់យ៉ាងយូរ ព្រោះត្បិតម្នាក់ៗសុទ្ធតែមានអារម្មណ៍រំជើបរំជួលក្នុងចិត្តតែរៀងៗខ្លួន។ កាលពីបួនថ្ងៃមុនខេវិនស្ថិតនៅសហរដ្ឋអាមេរិក បររថយន្តកណ្តាលសរសៃព្រិលធ្លាក់ មានពូកដេកស្រួល មានសង្សារដើរជាមួយ។ ពីរយប់បន្ទាប់មក នាយធ្មេចនៅលើយន្តហោះ យប់ម្សិលដេកលើគ្រែរនាបឫស្សីកំពុក ស្រាប់តែយប់នេះបែរជាបានមកផ្សំដំណេកជាមួយក្រមុំស្រុកស្រែម្នាក់... ហ៊ឺ! គិតទៅគិតមក ខេវិនចេះតែគិតថាខ្លួនកំពុងតែយល់សុបិនដ៏ចំលែកមួយ។ ចំណែកនារីយើងវិញក៏រឹតតែភ្ញាក់ផ្អើលណាស់ទៅទៀត។ នៅសុខៗ ស្រាប់តែបានមករៀបការជាមួយបុរសចំលែកម្នាក់ដោយមិនបានព្រាងទុក។ ពេលនេះនាងចេះតែសួរខ្លួនឯងដដែលជាដដែលថា តើនាងកំពុងស្ថិតនៅក្នុងយល់សប្តិឬក្នុងការពិត? តើនាងត្រូវបត់បែនខ្លួន ត្រៀមចិត្តយ៉ាងណាចំពោះបុរសចំលែក ម្នាក់នោះ។

ច្រើនម៉ោងកន្លងទៅ...

ខេវិនឃើញនាងចាន់អង្គុយច្រងុកមិនព្រមចូលគេង ក៏គិតថានាងប្រហែលជាទើសទាល់នឹងវត្តមានរបស់នាយហើយ។ បុរសយើងក៏ងើបឈរឡើងរួចស្រដីថា :

- ចាន់គេងនៅលើគ្រែនេះចុះណាំ ចាំបងទៅគេងនៅខាងក្រៅវិញ។

ថាហើយនាយយើងក៏បើកទ្វារផ្ទះចេញទៅបាត់។ នាងចាន់ក៏ស្ទុះរឹងងើបឡើងចងមុងយ៉ាងរហ័ស រួចប្រាសកេសាលើខ្នើយមង្គលភីង សំងំរកគេងភ្នាម ត្បិតអីនាងកំពុងតែងងុយដល់សួរហើយ។ រំពេចនោះ ស្រាប់តែ

មានគេបញ្ជានខេវិនឱ្យចូលមកក្នុងបន្ទប់វិញយ៉ាងរហ័ស។ នាងក្រមុំយើងឃើញហើយក៏ស្ទុះងើបភឹង។ ខេវិនឃើញចាន់មានកិរិយាភ្ញាក់ផ្អើល ក៏នៅឈរអេះអុញ ហើយស្រដីថា :

- គឺ... ចាស់ៗ គាត់ប្រាប់បងអោយចូលមកវិញទេ... ការពិត... បងពិតជាមិនហ៊ាននៅរំខានអូនមែនណាំ!

ចាន់នៅអឹមអៀនមួយស្របក់មិនចេញស្តី តែលុះឃើញខេវិនត្រូវមូសរោមរញ៉ី នាងនឹកអាណិត មិនដាច់ចិត្តអោយខេវិនត្រូវមូសខាំ ក៏វាចាឡើងទៅនាយថា :

- មិនអីទេ គ្រែនេះក៏ទូលាយដែរ។ អ្នកចូលមកសំរាន្តនៅម្ខាងនេះចុះណាំ!

ថាហើយ នាងគោះជាយខ្នើយម្ខាងទៀត ជាសញ្ញាអនុញ្ញាតអោយខេវិនរួមខ្នើយជាមួយនាងយប់នេះ បណ្តោះអាសន្នសិន។ ខេវិនឃើញដូច្នោះ នឹកអរព្រួចមិនចេញស្តី។ បន្តិចមក នាយក៏ដាក់ខ្លួនប្រាសក្បែរចាន់ដែលកំពុងគេងបែរខ្នងមកអោយនាយ។ រាត្រីនោះ បុរសយើងមានអារម្មណ៍រំភើបចំលែកណាស់។ ពិតមែនតែខ្លួននាយកំពុងគេងនៅលើគ្រែរនាបក្រាលកន្ទេលកក់ពណ៌ក្រហម កើយខ្នើយបញ្ជូកផ្កាគរ ក្រោមស្បៃមុងដ៏ចង្អៀតមួយ តែនាយបែរជាមានអារម្មណ៍រំភើបញាប់ញ័របហាក់បីដូចខ្លួនរបស់នាយកំពុងហោះអណ្តែតនៅកណ្តាលសួគ៌ាវេហាស៍ឥចឹង។ យូរៗម្តង នាយលួចងើបបែរមើលទៅចាន់ដែលគេងនៅសំងំស្ងៀម ហើយនឹកគិតទៅឆ្ងាយសែនឆ្ងាយ។ យប់នោះ ខេវិនរសាប់រសល់ណាស់។ មាណពយកដៃគងថ្ងាសនឹកដល់ជីវិតកុមារភាពមួយដែលនាយធ្លាប់រស់ជ្រកក្រោម

អង្គការកុមារកំព្រាតាមជំរំទល់ដែនអស់ពេលជាយូរឆ្នាំ ទំរាំមីងពៅនិងពូវៃតាមរកនាយឃើញ ហើយធានាយកនាយអោយបានមកនៅអាមេរិករួចគាត់ក៏ចិញ្ចឹមបីបាច់ថែរក្សាជាកូនជាចៅរហូតមក។ ប៉ុន្តែ មីងពៅពូវៃខិតខំធ្វើការណាស់ មិនសូវនៅផ្ទះទំនេរមានឱកាស សប្បាយជុំគ្នាជាមួយនាយជាគ្រួសារប៉ុន្មានទេ ឃើញតែធ្វើការឱ្យតត្រុក។ លុះនាយមានលំហាត់ពីសាលា មានចំងល់ឬការខ្វះខាតអ្វី នាយក៏មិនដឹងទៅសួរនរណាដែរ។ ម្លោះហើយខេវិនចេះតែរៀនធ្លាក់រាល់ឆ្នាំ ធ្វើឱ្យពូវៃមីងពៅបន្ទោសនាយឥតឈប់ឈរ។ លុះតប់ប្រមល់ចិត្តពេក ខេវិនក៏ចេះតែដើរ លេងប៉ៅឡែជាមួយក្មេងៗដទៃរហូតដល់បានជួបផល្លីននិងមិត្តភក្តិ ដែលបបួលនាយដើរលក់អាភៀនលៀងជីវិត។ បន្ទាប់មក នាយក៏ចេះតែលង់ខ្លួនឆ្ងាយទៅៗហើយក៏ប្រែជាមិនហ៊ានត្រលប់ចូលផ្ទះ ជួបមីងពៅពូវៃវិញ ខ្លាចគាត់ដឹងនូវការប្រព្រឹត្តដ៏ខុសឆ្គាំឆ្គងរបស់ខ្លួន ម្លោះហើយក៏ ចេះតែគេចមុខគេចច្រមុះពីគាត់តែអញ្ចឹងទៅ។ ចៃដន្យអ្វីថ្ងៃនេះ នាយក៏បានធ្លោយមកដល់ស្រុកខ្មែរហើយបានជួបនារីស្រុកស្រែចំលែកម្នាក់ ដែលដឹកនាំជីវិតរបស់នាយអោយទៅជួបរឿងហេតុប្លែកៗអស្ចារ្យថែមទៀត។ ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណានាយយើងបែរជាមានអារម្មណ៍រំភើបរីករាយចំពោះឧប្បត្តិហេតុទាំងឡាយដែលបានកើតឡើងថ្ងៃនេះ ហើយក៏ពេញចិត្តនឹងទទួលនូវលទ្ធផលដែលដំណើររឿងហុចអោយដល់នាយនៅពេលនេះណាស់ ទោះបីជានាយមិនអាចទាយស្មានដឹងមុននៅឡើយថា ថ្ងៃស្អែកនេះ ជីវិតរបស់នាយនឹងប្រែប្រួលបែបណាក៏ដោយ...

រំពេចនោះ ចាន់ក៏ប្រែខ្លួនឡើង។ ខេវិនក្រលេកឃើញហើយ ក៏ធ្វើពើជាសំងំគេងទៅវិញ។ ការពិត ចាន់ក៏គេងមិនលក់ដូចតែគ្នាដែរ ព្រោះនាងកំពុងតែមានអារម្មណ៍ភ្ញាក់ផ្អើល ចំពោះហេតុការណ៍ ដែលមិនបានព្រាងទុកទាំងអស់នោះ។

រាត្រីនោះ គ្មាននរណាគេងលក់មួយស្រលេតទេ ។ គេទាំងពីរនាក់ចេះតែលួចបើកភ្នែកមើលគ្នាទៅវិញទៅមក ទាល់ភ្លឺ...

នៅខាងក្រៅ ផាងដូងយោលយោគតាមជំនោរខ្យល់រាត្រី បញ្ចេញសំលេងខ្សាក១ លាយឡំនឹងសំលេងឆ្កែលូឯចុងភូមិល្វើយ១ រឹងរិតតែធ្វើឱ្យបុរសនារីយើងទាំងពីរកាយ រឹងរឹតតែព្រឺព្រួចក្នុងហឫទ័យថែមឡើងកាន់តែខ្លាំង។.ប្លែកតែមីងចាន់ទេ ដែលនិទ្រាយ៉ាងមានសេចក្ដីសុខឥតកង្វល់។

៩៩៩៩៩៩៩៩៩៩៩៩៩៩៩៩

៩៩៩៩៩

៩

វគ្គទី៤
រាហូគួចន្ទ័

ថ្ងៃទី២០មករា ២០០៦

ព្រហាមឡើង ថ្ងៃរះចាំងពន្លឺ...

ខេវិនភ្ញារភ្ញាក់ស្មារតីឡើង ស្រាប់តែបាត់ចាន់ពីបន្ទប់។ ស្រាប់តែនាយយើងនឹកបារម្ភពីនាងចំលែកតែម្ដង មិនដឹងជានាងក្រោកទៅណាទាំងព្រឹកព្រលឹមដូច្នោះ។ ខេវិនក៏ស្ទុះចេញទៅក្រៅផ្ទះយ៉ាងរហ័សតាមរកចាន់ភ្លាមក៏ប្រទះនាងកំពុងស្ងែអង្ករ:

- ចាន់! អូនកំពុងធ្វើអ្វីហ្នឹង?

- ចាស៎! ស្រិតអង្ករ ដាំបាយ!

គ្រាន់តែឃើញមុខចាន់ភ្លាមពេលណា នាយយើងសប្បាយចិត្តណាស់រួចញញឹមឡើងភ្លាម:

- អោយបងសុំរៀនស្រិតអង្ករផងបានទេ?

- មានអី! សាកបន្តិចមើលទៅ។

ខេរិនទាញអង្រែមួយមក ក៏ដាក់ផាំងមួយទំហឹងដៃ។ អង្ករក៏ហើរខ្ចាយព្រោងចេញពីត្បាល់។ នាយយើងលាន់មាត់ :

- ពុទ្ធោ!.. គឺ.... អោយបងសុំទោសផងណាំចាន់! បងគ្មានបំណងធ្វើអោយកំពប់អង្ករទេ។

ចាន់ឃើញហើយសើចខឹកៗ :

- រៀនយូរៗទៅចេះហើយណាំអ្នក!

ឃើញចាន់មិនខឹងនឹងនាយដែលធ្វើឱ្យអង្ករកំពប់ខ្ចាត់ខ្ចាយ ខេរិនធូរទ្រូងបន្តិច។ ភ្លាមនោះ ចាន់ក៏លើកថាសបបរមកដល់ :

- អ្នកអញ្ជើញពិសារបបរទៅទាន់ក្តៅៗ! ហើយនេះ តាំងម៉ែស្រូវ ខ្ញុំងើបកកូរវាតាំងពីព្រហាមម្ល៉េះ។

ខេរិនលួចសង្កេតគ្រប់កិរិយាទាំងអស់របស់ចាន់។ មិនដឹងហេតុអ្វីទេដែលមាណពយើងទាក់ភ្នែកទាក់ចិត្តទាក់អារម្មណ៍នឹងនារីមួយរូបនេះយ៉ាងជ្រាលជ្រៅបំផុតហើយមានអារម្មណ៍ ដូចជានាយបានស្គាល់នាងជាយូរមកហើយឥចឹង គឺមាននិស្ស័យទំនាក់ទំនងមនោសញ្ចេតនា យ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយធិតាស្រុកស្រែមួយនេះរកថាមិនត្រូវសោះ។ លុះក្រលេកទៅស្តុកឃើញបបរសជាមួយឆៃពៅ នាយយើងគ្រវីក្បាល :

- បងមិនដែលបរិភោគអាហារបែបនេះទេ

- តែពេលនេះ អ្នកត្រូវតែខំពិសារហើយ។ ទោះបីចង់ហ៊ឺហាជាងនេះ ក៏មិនអាចទៅរួចដែរ ព្រោះផ្ទះខ្ញុំអាចមានសមត្ថភាពរកបានត្រឹមប៉ុណ្ណឹងឯង។

មែនហើយ! ខេរិនមិនអាចត្អូញត្អែ រើសចំណីតទៅទៀតបានទេ ត្បិតនាយបានរំខាននាងច្រើនណាស់ទៅហើយ ក្នុងឱកាសដែលនាយមិនទាន់បាននាំប្រយោជន៍អ្វីដល់នាងចាន់វិញបន្តិចសោះ។ ពេលនេះ ខេរិនត្រូវតែប្រឹងលេបបបរសទាំងត្រដរ។ ប៉ុន្តែគួរឱ្យឆ្ងល់ណាស់ ពេលខេរិនលើកបបរមកទទួលទាន ស្រាប់តែអស់ពីរបីចានបន្តកន្ទុយគ្នាតែម្តង។ មួយស្របក់ក្រោយមក នាយយើងក៏យកស្លាបព្រាចូកតាំងម៉ែមកភ្លក្ស ហើយក៏បើកភ្នែកធំៗលាន់មាត់ថា :

- យី! ស្ករនេះពិតជាឈ្ងុយឆ្ងាញ់ប្លែកណាស់។

រឺមែនហើយ ខេរិនមិនធ្លាប់បរិភោគទេពីមុនមក។ រសជាតិតាំងម៉ែស្រូវពិតជាមានឱជារសប្លែកមែន ដាក់មួយម៉ាត់ហើយចង់ថែមមួយម៉ាត់ទៀត។ ភ្លាមនោះ ចាន់រៀបចំបាយមួយស្រាក់យ៉ាងរៀបរយ ហើយក៏បែរមកបបួលខេរិនថា :

- ខ្ញុំបានដណ្តាំអាហាររៀបចំបំរុងជូនអ្នកទៅវត្តថ្ងៃនេះ អ្នកត្រៀមខ្លួនហើយឬនៅ?

- ទៅវត្ត? ទៅធ្វើអី?

ខេរិនអេះអុញ ត្បិតខ្លួនមិនដែលទៅវត្តធ្វើបុណ្យម្តងណាឡើយ។ កាលពីនៅសហរដ្ឋ នាយចូលចិត្តដើរហើរកន្លែងសប្បាយៗ ហើយចេះតែគិតថា វត្តគឺជាមណ្ឌលសំរាប់មនុស្សចាស់តែប៉ុណ្ណោះ។ ភ្លាមនោះ ស្រាប់តែនាងចាន់ពោលបន្តថា :

- អ្នកចាំទេ? កាលពីម្សិល ពេលអ្នកអានសំបុត្រមរតកទីមួយរបស់យាយតើគាត់សុំអោយអ្នកធ្វើអ្វីខ្លះ?

ពេលនោះ ខេវិនភ្ញាក់ដូចគេចាប់គ្រវែងតែម្តង។ ហេតុអ្វីនាយដែលជាចៅបង្កើតបែរភ្លេច មិនចាំពាក្យបណ្តាំរបស់យាយអ្វីសោះអញ្ចឹង ចាញ់ទាំងស្រីក្មេងម្នាក់ដែលមិនមែនជាសាច់ញាតិឱ្យមកចងចាំជំនួស។ គួរឱ្យអាមាសមែន! គិតឃើញដូច្នោះ ខេវិនក៏ស្ទុះប្រញាប់ប្រញាប់ រៀបចំខ្លួនចេញដើរទៅតាមចាន់ឡើង រហូតដល់វត្តខាងលើខ្នងភ្នំព្រះនេត្រព្រះ។

នៅចំពោះមុខព្រះភក្ត្រព្រះពុទ្ធអង្គ និងព្រះសង្ឃចៅអធិការវត្ត ចាន់លួចខ្សិបបង្រៀនខេវិន អំពីកិរិយាគារវកិច្ចល្អសមសួននៅក្នុងវត្តអារាម។ ខេវិនប្រឹងធ្វើតាមទាំងបែកញើសស្រោក់ ប៉ុន្តែ នាយក៏សប្បាយចិត្តប្លែកណាស់ដែរដែលនាយមានឱកាសទទួលស្គាល់នូវមរណភាពរបស់ឪពុកម្តាយខ្លួនហើយក៏បានមកប្រោចទឹកបង្សុកូល ជូនដល់វិញ្ញាណក្ខន្ធ័របស់លោកទាំងពីរនៅស្រុកកំណើតដោយផ្ទាល់ដៃឯងដូច្នោះ។ ពេលនោះ ខេវិនសង្កេតឃើញដូនជីមួយអង្គនៅក្បែរនោះ សំលឹងនាយមិនដាក់ភ្នែកសោះឡើយ ហើយថែមទាំងញញឹមដាក់នាយយ៉ាងស្រស់ទៀតផង តែដូនមិនពូវាចាអ្វីមកនាយយើងឡើយ ឃើញតែនៅស្ងៀមស្ងាត់ធ្វើមុខញញឹមតែប៉ុណ្ណោះ។ លុះនាយប្រគេនចង្ហាន់ព្រះសង្ឃរួចហើយ ចាន់ក៏នាំខេវិនដើរមកកាន់ខ្ទមយាយភួងវិញ។ ខេវិននឹក ឆ្ងល់ ក៏សួរចាន់ឡើងថា :

- ចាន់! អូននាំបងមកទីនេះធ្វើអ្វី?

ចាន់សំលឹងមុខខេវិនហើយញញឹម រួចឆ្លើយថា :

- អ្នកមិនចង់ថ្វាយសំណែនឬអុជធូបឧទ្ទិសជូនទៅដល់ជូនតាខ្លះទេឬអ្វី? ឬក៏អ្នកមកទីនេះ ដើម្បីទទួលយកមរតកតែម្យ៉ាង?

ឮចាន់និយាយចំចំណុចខ្សោយ ខេវិននៅស្ងៀមមិនហ៊ានមាត់ក។ ការពិតទៅ គឺដូច្នោះមែន! ខេវិនមិនដែលបានគិតមួយដងសោះ ថានឹងមកធ្វើបុណ្យជូនជីដូន ឬសូម្បីជូនឪពុកម្តាយរបស់នាយម្តងណាឡើយ។ នេះបើកុំតែបានចាន់រំលឹកម្ទេះសមនាយច្បាស់ជាភ្លេចរហូតរៀងទៅហើយ។ ដឹងខ្លួនថាយ៉ាប់ ខេវិនក៏ស្ទុះទៅជិតនាងក្រមុំយើងរួចសំរុតខ្លួនចុះ ស្រវាធូបអុជព្រមគ្នាជាមួយធិតាយើង បន្ទាប់មកក៏អោនថ្វាយបង្គំបីដងហើយឧទ្ទិសនៅក្នុងចិត្តស្ងាត់ៗ។ ចាន់ក៏លួចមើលខេវិន រួចហើយញញឹមយ៉ាងបំព្រងតែម្នាក់ឯង ដោយបានដឹងថានាយក៏នៅមានចិត្ត គោរពនិងទទួលស្គាល់ដូនតារបស់ខ្លួន ដោយគ្មានរើសអើង។ ពេលនោះ ខេវិនបែរមកឃើញនាងចាន់ញញឹម ក៏ញញឹមតបវិញ ទំនងហាក់ដូចជាចង់ថ្លែងនូវអំណរគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅដែលនាងបាននាំមាណពមកអុជធូបជូនបុព្វការីជនរបស់ខ្លួន។

ថ្ងៃនេះ ខេវិនមានអារម្មណ៍ថា នាយគឺជាមនុស្សថ្មីម្នាក់ដែលកំពុងតែចាប់កំណើតម្តងទៀត នៅលើស្រុកដីប្រទេសខ្លួនឯង។ បុរសយើងមានស្មារតីស្រស់ថ្លាណាស់ ហើយក៏មានសេចក្តីសុខក្នុងចិត្តឥតឧបមា រកពាក្យណាមកថ្លែងឱ្យសមមិនបានឡើយ។ មួយស្របក់ក្រោយមក នាយយើងក៏ដើរទៅរកចាន់ ដែលកំពុងអង្គុយឈរមើលក្មេងបង្ហោះខ្លែងឯកណ្តាលវាលស្រែ ហើយឧទានខ្សិបហៅនាងតិចៗ :

- ចាន់!...

ធិតាងាកមកឃើញខេវិនញញឹមពព្រាយ ក៏ញញឹមតបវិញ ស្រាប់តែសង្កេតឃើញថានាយកំពុងតែកាន់អ្វីមួយលាក់នៅក្រោយខ្នង។ នាងនឹក

ឆ្លៀតពេលក៏សួរទៅនាយយើងថា ៖
- អ្នកមានអ្វីលាក់នៅក្រោយខ្នងហ្នឹង?
- គឺ... បងមានរបស់អ្វីមួយ... ចង់អោយចាន់នោះអី
- គឺ អ្វីទៅ?

ខេរិនទាញដៃចេញមកពីក្រោយខ្នង។ ចាន់តាមសំលឹងមើលមិនដាក់ភ្នែក ស្រាប់តែប្រទះឃើញនាយកាន់ផ្កាត្រកួនមួយទង។ នាងលាន់មាត់សួរខេរិនថា ៖
- ស្លាប់ហើយ! ទៅបេះកូនផ្កាត្រកួនយកមកធ្វើអីហ្នឹង?

ខេរិនញញឹមហើយតបវិញថា ៖
- មែនហើយ! ផ្កាត្រកួនដ៏ទន់ភ្លន់មួយទងនេះ ពិតមែនតែដុះកណ្តាលវាលស្រែ មើលទៅហាក់ដូចជាគ្មានតម្លៃអ្វីសោះ ប៉ុន្តែ ចំពោះវាលស្រែដ៏ខៀវស្រស់បំព្រង បើគ្មានផ្កាត្រកួនជួយរីកលំអផងទេនោះ ធម្មជាតិទាំងឡាយប្រាកដជាពុំមានអត្ថន័យពេញលក្ខណៈឡើយ។ ដូចគ្នានេះ បើកុំតែបានរូបចាន់មកជួយស្រោចស្រង់ ម្ល៉េះសម ជីវិតរបស់ខេរិនពេលនេះមិនដឹងក្លាយជាយ៉ាងណាទៅហើយទេ...

ថាហើយ ខេរិនក៏យកដៃទៅទាញក្រមារបស់នាងចេញពីកេសាហើយក្បៀសផាត់សក់របស់នារីយើងចេញពីវង្វង់ភក្រ្តដោយថ្នមៗ ហើយក៏យកផ្កាត្រកួនទៅសៀតអោយនាងដោយដួងចិត្តរំភើបញាប់ញ័រ ព្រមទាំងវាចាបន្ថែមថា ៖
- ចាន់! បងអរគុណអូនណាស់ ដែលនាំអោយជីវិតបងភ្លឺស្វាង មានរស្មីយ៉ាងស្រស់ត្រកាល ដែលបងមិនដែលស្គាល់រសជាតិបែបនេះពីមុនមក...

មើលទៅក្រមុំយើងក៏ហាក់ដូចជារីករាយណាស់ដែរ កាលបើបានទទួលការថ្នាក់ថ្នមពីបុរសម្នាក់ដែលនៅក្បែរខ្លួន។ ថ្វីបើនាងទើបតែបានជួបខេរិនមិនទាន់បានពីរថ្ងៃពេញផង ប៉ុន្តែ នាងបែរជាមានអារម្មណ៍ថានាងបានជាប់ជំពាក់ផ្លូវចិត្តជាមួយបុរសរូបនេះ យ៉ាងជ្រាលជ្រៅរកប្រកែកមិនបានឡើយ។ នាងងើបសំលឹងមុខខេរិន ដែលកំពុងសំលឹងមករកនាងដោយក្រសែភ្នែកដ៏មានមន្តស្នេហ៍កប់ជំរៅក្នុងដួងចិត្តធ្វើអោយបេះដូងរណ្តំខុសចង្វាក់ ឱបខ្មាក់ៗ របូតទំលាក់មុខចុះលែងហ៊ានសំលឹងកែវភ្នែករបស់នាយយើងតទៅទៀត។ រីឯខេរិនវិញ គេសំលឹងផ្ទៃមុខនាងមិនដាក់ភ្នែកឡើយ។ ក្នុងចិត្ត គេគិតតែម្នាក់ឯងស្ងាត់ៗថា ៖
- កែវភ្នែកនេះហើយ វង្វង់មុខនេះហើយ ដែលបងបានគេងសុបិនរង់ចាំជួបអស់ពេលជាយូរមក... អូនគឺជាទេពធិតាម្ចាស់ដួងចិត្តរបស់បងពិតប្រាកដណាស់ មិនអាចប្រកែកបានទេ។

បន្តិចមក ខេរិនក៏ហុចដៃអោយចាន់។ នាងឃើញហើយក៏ស្រវាកាន់ដៃនាយត្រលប់វិញ។ ខេរិនទទួលដៃនាងហើយស្រវាក្តាប់យ៉ាងណែនហាក់ដូចជាចង់ប្រាប់ថានាយកំពុងតែលង់ស្នេហ៍ របស់នារីយើងយ៉ាងជ្រាលជ្រៅធំធេងបំផុត។ គូស្នេហ៍ទាំងទ្វេហាញញឹមដាក់គ្នាទៅវិញទៅមកហើយ ក៏ដើរកាន់ដៃគ្នាត្រសង ត្រលប់ពីស្រែសំដៅទៅលំនៅវិញប្រកបដោយ ដួងចិត្តក្តីរីករាយនិងរំភើបរំជើបរំជួលញាប់ញ័រឥតព្រំដែន។

តាមផ្លូវ អ្នកទាំងពីរចោលកន្ទុយភ្នែកលួច មើលគ្នាភ្សៀកៗ មិនដាច់

សោះ ថែមទាំងលួចញញឹមលាក់គំនួចដាក់គ្នា មួយដងមួយកាលទៀតផង តែគ្មាននរណាចចារសួរនរណាទៀតឡើយ ក្រៅពីបណ្តោយអោយក្រសែភ្នែករបស់គេវាចាសាសងគ្នាជាជំនួសពាក្យពេចន៍ទាំងឡាយ ដែលគេចង់រៀបរាប់ប្រាប់គ្នាអំពីអារម្មណ៍បេតីប្រតិពទ្ធ័ ដែលគេមាននៅក្នុងចិត្តចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមក ។

លុះអ្នកទាំងពីរមកដល់ផ្ទះវិញ ស្រាប់តែមីងចាបក៏មកដល់ព្រមជាមួយគ្នា ដែរ។ ខេវិនលើកដៃសំពះសួរ :

- អើហ៎ ល្អហើយកូន! ទើបមកពីវត្តមែនទេ? (មីងចាន់សួរ)

- បាទ... ម៉ែ... !

ខេវិនហៅគាត់ទាំងទាក់ៗ តែក៏អាចនិយាយចេញល្អមអោយមីងចាបឮពេញត្រចៀកយ៉ាងច្បាស់ ។ នេះជាលើកទីមួយក្នុងជីវិតហើយ ដែលនាយប្រើពាក្យនេះសំរាប់ហៅនរណាម្នាក់ ។ នាយក៏ចង់ហៅពាក្យនេះយូរមកហើយដែរ តែនាយគ្មានមនុស្សសំរាប់ហៅសោះ ។ ថ្ងៃនេះ ពាក្យ " ម៉ែ " មួយម៉ាត់បានធ្វើអោយខេវិនមានសេចក្តីសុខក្រៃលែង ។ មីងចាប ឮកូនប្រសារហៅគាត់ថាម៉ែ ស្រាប់តែត្រេកអរកខិបកខុបតែម្តង :

- អឺហ៎! កូនប្រុសមកណេះ! ម៉ែចង់ប្រាប់រឿងមួយ ។

ខេវិនក៏ដើរចូលទៅជិត ។ គាត់មានប្រសាសន៍បន្តថា :

- កូនចង់ទៅភ្នំពេញទេហ៎?

ខេវិនភ្ញាក់ព្រើតឆ្លើយយ៉ាងរហ័ស:

- ទៅធ្វើអ្វី... ម៉ែ?

- ទៅតាមរកខ្មើយចាស់របស់យាយភួងនោះអី?

ស្រាប់តែនាងចាន់ស្ទុះចូលមកដល់ហើយឧទានឡើងថា :

- ម៉េចក៏ម៉ែជ្រាបកើតថាខ្មើយចាស់នៅភ្នំពេញ?

- គឺអាដួងវាប្រាប់ ។ វាថាម៉ែឪវានៅលក់មាន់យូរថ្ងៃទៀតទំរាំដាច់អស់ ។ បើកូនចង់ទៅតាមយកខ្មើយមកវិញ ចាំម៉ែជូនកូនទៅ ។

ខេវិនងើបមើលមុខនាងចាន់ ហាក់ដូចជាចង់ពិគ្រោះយោបល់ជាមួយនាង ។ ធិតាយើលយល់ភាសាតាមរយៈក្រសែភ្នែករបស់នាយ ក៏ឆ្លើយជំនួសនាយរឹងថា :

- អីចឹងយើងទៅទាំងអស់គ្នាឥលូវនេះតែម្តងទៅ កុំឱ្យយឺតការ ។

ឃើញចាន់គិតអ្វីទូលាយៗមិនគិតស្មុគ្រស្មាញច្រើនដូច្នោះ នាយក៏ញញឹមឡើងដាក់នាងយ៉ាងផ្អែមល្ហែម ។ ឃើញក្រសែភ្នែករបស់ខេវិនដែលសំលឹងនាងចាន់ភ្លាម មីងចាន់ក៏គ្រហែមឡើង :

- អាហែម! យ៉ាងណាៗក៏សូមកុំអោយតែកូនទាំងពីរ ដើរចោលភ្លេចម៉ែឱ្យឯកាបានហើយ!

ចាន់និងខេវិនក៏លួចមើលមុខគ្នាញញឹមទាំងអៀនប្រៀន កាលបើបានឮពាក្យចំអេចំអន់របស់ម្តាយ ។ រំពេចនោះ ស្រាប់តែគាត់ពោលឡើងថា :

- តែពេលនេះដូចជារសៀលហើយ បើនឹងចេញដំណើរទៅឥលូវ ទំរាំដល់វាយប់ពេក ក្រែងពិបាករកកន្លែងស្នាក់ណាស់ ។ ចាំស្អែកចាំយើងក្រោកពីព្រលឹមចេញដំណើរវិញ ដូចជាល្អជាង ។

- បាទ ម៉ែ!

នៅរាត្រីថ្ងៃដដែល...

នេះជាយប់ទីពីរហើយ ដែលខេរិនបានគេងនៅលើខ្នើយមង្គលតែមួយជាមួយនាងចាន់ក្រមុំស្រុកស្រែ។ តែយប់នេះ នាយយើងរិតមែនអារម្មណ៍ញាប់ញ័រឡើងៗ លើសពីយប់ម្សិលទៅទៀត។ យូរៗម្តង នាយលួចងើបសំលឹងមើលរង្វង់ភក្រ្តចាន់ ដែលកំពុងសំងំនិទ្រា។ មាណពយើងលើកដៃគងថ្ងាស សួរចិត្តខ្លួនឯងថា :

- រូបខ្ញុំពិតជាលង់ក្នុងអន្លង់ស្នេហាផ្កាត្រកួនស្រែមួយនេះ ដល់ម្លឹងឬអ្វី? ហេតុអ្វីទៅដែលនាំអោយបេះដូងរបស់ខេរិន ឈ្លក់ស្នេហ៍រូបនាងយ៉ាងនេះកាលបើយើងទើបតែជួបគ្នាពីរថ្ងៃសោះ?

កាលបើឮសូរសំលេងខេរិន ដកដង្ហើមឃ្លួៗជាញឹកញាប់ មិនដាច់សូរចាន់ក៏ប្រែខ្លួនបែរមកមើលនាយ ហើយសួរថា :

- អ្នកកំពុងគិតអ្វីហ្នឹង? មានរឿងអ្វីក្នុងជីវិត ដែលលំបាកដោះស្រាយមិនចេញមែន ទេហ៎?

ឮដូច្នោះ ខេរិនក៏ទំលាក់ដៃយ៉ាងរហ័ស ឈប់គងថ្ងាស ហើយបែរមុខមករកចាន់ រួចសួរទៅនាងថា :

- ចាន់! តើអូនអាចប្រាប់បងរឿងមួយបានទេ?
- អ្នក... ចង់អោយចាន់ប្រាប់ពីរឿងអ្វីទៅ?
- ចាន់! បើបងសួរ សូមអូនកុំខឹង អន់ចិត្តអីណា !
- មិនខឹងទេ អ្នកសួរមកចុះ!
- គឺបង..ចង់ដឹងថា... ថាតើអូនគិតយ៉ាងណាដែរ ចំពោះរូបបងពេលនេះ?

ចាន់សំលឹងមុខខេរិន... មួយស្របក់ទើបឆ្លើយថា:

- អ្នកគឺជាមនុស្សដែលទេវតាប្រទានអោយមកចាន់ដោយចៃដន្យ...
- តែប៉ុណ្ណឹងទេហ៎?
- ចាស! (ចាន់ងក់ក្បាល)

ខេរិនក៏វាចាទៅនាងទៀតថា :

- ហើយចុះអូនមិនចង់សួរបងវិញទេហ៎ ថាបងមានអារម្មណ៍យ៉ាងណាចំពោះអូនដែរ?

ម្តងនេះចាន់នៅស្ងៀម ហើយនឹកក្នុងចិត្តថា :

- នរណាទៅហ៊ានសួរលោកអើយ បើទើបតែឃើញពីរបីថ្ងៃអញ្ចឹង?

ពេលនេះ ខេរិនហាក់ដូចជាយល់នូវការខ្មាស់អៀនរបស់នាងណាស់។ មាណពយើងមិនរង់ចាំអោយនាងសួរនាយឡើយ។ គេក៏ងើបមុខឡើងញញឹមដាក់នាង យកដៃម្ខាងទៅផាត់សក់ចេញរង្វង់ភក្រ្តរបស់ធិតាយើងដោយបន្ទើៗ បង្ហាញនូវសេចក្តីស្នេហាយ៉ាងរំភើបមួយក្នុងដួងចិត្ត រួចហើយក៏ពោលទៅកាន់នាងដោយវាចាយ៉ាងស្រទន់ថា:

- ចាន់! អោយបងសុំផ្ញើជីវិត ផ្ញើបេះដូងរបស់បងជាមួយចាន់ផងណា៎!!

ចាន់ភ្ញាក់ក្រញ្ញាងកាលបើឮមាណពពោលដូច្នេះ។ រំពេចនោះ បេះដូងរបស់នាងបែរជារណ្តំខុសចង្វាក់តែម្តង។ នាងបែរសំលឹងក្រសែភ្នែករបស់ខេរិនដែលកំពុងតែរង់ចាំចំលើយពីនាង ប៉ុន្តែមាណវី បែរជារកពាក្យមួយម៉ាត់ស្តីតបរកនាយមិនបានសោះ ក្រៅតែពីការរន្ធត់ញាប់ញ័រក្នុងចិត្តទ្វេឡើងប៉ុណ្ណោះ។ ខេរិនយកដៃអង្អែលកេសានាងថ្នមៗហើយពោលបន្តថា :

- ចាន់! បងនិយាយពិតមែនណា៎!! មិនថាថ្ងៃស្អែកមានអ្វីកើតឡើងទេ... បងសូមឱ្យអូនចងចាំជានិច្ចផងណា៎ ថាបងសូមផ្ញើដួងចិត្តនិងជីវិតរបស់បង ទុកក្នុងដៃហើយ ។ ចំពោះបង អូនគឺជាពន្លឺពណ្ណរាយនៃព្រះអាទិត្យដែលរះ បំភ្លឺជីវិតដ៏អាប់អួររបស់បង អោយភ្លឺថ្លាឡើងវិញយ៉ាងត្រកាល...

ថាហើយនាយក៏ឈ្ងោកនាសាផ្ទិតលើថ្ពាល់ធិតា ដោយសេចក្ដីស្នេហាយ៉ាងធំធេងមួយ ដែលមិនអាចរកពាក្យអ្វីមកថ្លែងអោយសមស្មើមិនបានឡើយ ។ រីឯចាន់ក៏បិទនេត្រាទទួលយកនូវការថៃថើបថ្នាក់ថ្នម យ៉ាងផ្អែមត្រជាក់របស់មាណពយើង ដោយក្ដីរំភើបក្នុងចិត្តក្រៃលែង ។ គ្រានេះខេរិនញាប់ញ័ររន្ធត់ក្នុងចិត្តអ្វីម្ល៉េះទេ នាយយើងលែងទប់ចិត្ត ទប់អារម្មណ៍តទៅទៀតបានហើយ ។ បែរទៅនាងចាន់វិញក៏មិនខុសគ្នាដែរ កាលបើបានស្ដាប់ពាក្យពេចន៍មន្តស្នេហ៍របស់បុរសយើងដ៏សែនស្រទន់ ចាន់ក៏ហាក់ដូចជាថ្លោយចិត្តថ្លោយអារម្មណ៍លែងគិតអ្វីទាំងអស់ ក្រៅពីបណ្ដោយអោយបេះដូងរបស់នាងកញ្ជ្រោលយោលយោគ ទៅតាមចង្វាក់ចំរៀងស្នេហាដែលទើបនឹងប៉ិចពន្លកជាលើកដំបូងបង្អស់ក្នុងជីវិតរបស់នាង ។ លុះឃើញមាណវីទទួលយកនូវក្ដីស្រលាញ់របស់នាយដោយសេចក្ដីពេញចិត្ត ខេរិនក៏ស្រវាលូកត្រកងកាយរបស់នារី មកអោបផ្ទប់នឹងទ្រូងរបស់នាយយ៉ាងណែនពេញរង្វង់ដៃ ដើម្បីទទួលយកសុភមង្គលដ៏សែនរមនាបំផុត ។ គ្រានេះ បុរសយើងបានស្គាល់រសជាតិច្បាស់ហើយថា ឋានសួគ៌ស្នេហាមានឱជារសនិងអត្ថន័យជ្រាលជ្រៅយ៉ាងណា ។ មាណពពិតជាមានសេចក្ដីសុខលើសពេលណាៗទាំងអស់ ក្នុងជីវិតទាំងផ្លូវកាយទាំងមនោសញ្ចេតនា ។

នៅឯខាងក្រៅផ្ទះ សំលេងផ្គរលួរល្វើយៗ លាយឡំនិងសំលេងស្លឹកដូងយោលយោគខ្សាកៗទៅមក តាមជំនោរខ្យល់ បានមកបន្ទាចអារម្មណ៍គូស្នេហ៍អោយកាន់តែព្រឺព្រួចក្នុង ទ័យាឡើង ។ ពួងវេហាស៍ដ៏សែនខ្ពស់សន្ធឹម ដួងចន្ទ័មួយវង់កំពុងខំប្រឹងរះ បញ្ចេញរស្មីយ៉ាងស្រទន់ មកលើធរណីជាចុងក្រោយ មុននឹងត្រូវអំណាចរាហូធក់លេបយកទៅលាក់ទុកកំបាំងបាត់ពីក្រសែភ្នែកមនុស្សម្នាផង ទាំងឡាយ... ។

ហត្ថាអម្រិត

រង្វង់ហត្ថាដ៏កក់ក្ដៅ គេងកើយយប់ជ្រៅនៅនៃបនិត្យ
ហត្ថាត្រកងលោមក្បៀកស្និទ្ធ អង្រួនដួងចិត្តអររំភើប ។
ហត្ថាមាសមន្តពន់សណ្ដំ ក្លិនក្លែបឧត្តមអារម្មណ៍ស្រើប
ហឫទ័យត្រអាលកាលដំពើប ភ្លើងស្នេហ៍រីរើបពេញឱរា ។
ហត្ថាទាំងទ្វេបំពេរចិត្ត ហាក់មន្តអម្រិតប្រស់ឱរា
ឱ្យចិត្តរីករាយឥតឧបមា ស្រីង្គារលោការួមភិសម័យ ។
ហត្ថាត្រជាក់ស្ទាក់ដួងចិត្ត ឱ្យលង់គំនិតគិតរំពៃ
ប្រាថ្នាដៃគូរួមភិសម័យ លុះជីវិតក្ស័យអម្រិតស្នេហ៍ ។

៩៩៩៩៩៩៩៩៩៩៩៩៩៩

៩៩៩៩៩

៩